

РЕШЕНИЕ

№ 2726

гр. София, 06.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 13.05.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Владова

Мартин Аврамов

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Тасков, като разгледа дело номер **1811** по описа за **2011** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на А.” П. И.”гр.С. срещу Решение от 06.01.2011, постановено по н.а.х.дело №10160/2010 година по описа на СРС,116 състав, отменящо Наказателно постановление №1239/05.07.2010 година на Директор на Дирекция”Пътни такси и разрешения за специално ползване на пътищата при АПИ, с което последният на основание чл.53,ал.1,т.2 от Закона за пътищата, за извършено нарушение на чл.26,ал.1т.2 от ЗП, наложил на Б. Ц. Н глоба в размер на 2000 лева.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на атакуваното съдебно решение.Твърди се,че СРС неправилно е приложил закона.Иска се отмяна на решението и постановяване на ново,с което наказателното постановление да бъде потвърдено.

В съдебно заседание,касаторът А.”П. И.”гр.С. ,редовно и своевременно призован, се представлява от юрисконсулт В, редовно упълномощена ,която поддържа жалбата на заявените основания и моли решението на СРС да бъде отменено.

Ответникът по касация- Б. Ц. С. ,редовно и своевременно призован, се явява лично и оспорва жалбата като неоснователна.

Представителят на С.-прокурор Т,изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд-С.-град,след като прецени събраните по делото

доказателства,ведно с доводите,възраженията и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Фактическата обстановка, възприета от районния съд и подкрепяща се от събраните по делото доказателства ,се споделя от настоящата инстанция ,която намира за ненужно да я преповтаря. Районният съд е обсъдил приложените по делото писмени доказателства и събраните в хода на процеса гласни такива и на тази база, обосновано е приел,че в хода на административно-наказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничили правото на защита на ответника по касация и явяващи се основания за отмяна на наказателното постановление. В разпоредбата на чл.26,ал.1 т.1, б а от ЗП е посочено че ,за дейности от специалното ползване на пътищата без разрешение се забраняват в обхвата на пътя и ограничителната строителна линия, движението на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства. Легално определение на понятието”Специално ползване на пътищата” е дадено в разпоредбата на параграф 1,т.8 от ДР на Закона за пътищата според която, Специално ползване на пътищата" е използването на пътищата за превозване на тежки и извънгабаритни товари или за осъществяване на други дейности в обхвата на пътя и в обслужващите зони, като: изграждане и експлоатация на търговски крайпътни обекти и на пътни връзки към тях, както и на площадки за оказване на П. помощ и на пътни връзки към тях; изграждане и експлоатация на рекламни съоръжения;изграждане на нови и ремонт на съществуващи подземни и надземни линейни или отделно стоящи съоръжения и тяхната експлоатация в обхвата на пътя; временно ползване на части от пътното платно и земи в обхвата на пътя от други лица. Кой пътни превозни средства са извънгабаритни и кои тежки се регламентира в нормата на чл. 6 от Наредба № 11, на която се е позовал административно наказващият орган, но без конкретно да индивидуализира приложимото в конкретния случай хипотеза. Доколкото разпоредбата на чл. 6 от Наредба № 11 регламентира многобройни и различни хипотези, тяхната конкретизация е абсолютно необходим реквизит на наказателното постановление. Непосочването на конкретната хипотеза, какъвто е процесният случай, е от категорията на съществените процесуални нарушения, тъй като лишава административно-наказателноотговорното лице от възможността да разбере в какво точно се обвинява и правилно да организира защитата си, като упражни в пълен обем правото си да даде писмени възражения по акта и да представи доказателства преди издаване на наказателното постановление. Правилен е изводът на СРС за непълнота на правната квалификация, дадена от административно-наказващия орган,опорочаващо изцяло административно наказателното производство,защото ограничава правото на защита на административно наказателно отговорното лице в посока лишаване от възможността на разбере в какво се обвинява и да организира защитата си. Като е достигнал до тези правни изводи СРС е постановил едно правилно решение, което следва да бъде оставено в сила,а предявената срещу него жалба-отхвърлена.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 АПК,Административен съд С.- град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 06.01.2011,постановено по н.а.х.дело №10160/2010 година по описа на СРС,116 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.